

Pohádka

Ten princ už od dětství měl štěstí a ne malý
tři němý sudičky mu u kolíbký stály
nebejt ten mráz a pak že bloudil v černym lese
čtyřicet kašpárků ať jeho rakev nese
jeho rakev nese

Ten princ žil v pohodlí a byl zavalen city
šlehačkou, podlostí a spoustou senility
nebejt tý vichřice, co zřídka zažije se
čtyřicet kašpárků ať jeho rakev nese

Sám pan král Pitomec ho krmil dobrou radou
jak prachy vydělat a taky jak se kradou
kdyby se neuřval tím věčným: Bože, kde jsem?
čtyřicet kašpárků ať jeho rakev nese

Je to jako sedět na žhavejch kamenech
je to jako kačera nakopat do biskupa
a pak biskupa nakopat do kačera
srnky dneska neběháme, neběháme jeleny
vykukujem zajíce a střílíme na prince
a potom ho položíme na máry, na máry
a všechno, co řeknem, bude: kecy prdy beďary!

Ten princ žil pro jedno: vzít meč a zabít draka
jenomže začal pít a léta se jen flákal
a potom čert ho vzal, tak děti radujte se
čtyřicet kašpárků ať jeho rakev nese